ສາລະບານ

ມະຕິຕົກລົງ 3

ລັດຖະດຳລັດ 4

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ 5

  ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ 5

    ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ 5

    ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງທາງ 5

    ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງຫລວງ 6

    ມາດຕາ 4. ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫລວງ 6

  ພາກທີ II ທາງຫລວງແລະການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ 6

   ໝວດທີ 1 ທາງຫລວງ 6

    ມາດຕາ 5. ທາງຫລວງ 6

    ມາດຕາ 6. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ 7

    ມາດຕາ 7. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ 7

    ມາດຕາ 8. ທາງຫລວງເມືອງ 7

    ມາດຕາ 9. ທາງເທດສະບານ 7

    ມາດຕາ 10. ທາງຊົນນະບົດ 7

    ມາດຕາ 11. ທາງສະເພາະ 8

   ໝວດທີ 2 ກິດຈະການທາງຫລວງ 8

    ມາດຕາ 12. ກິດຈະການທາງຫລວງ 8

    ມາດຕາ 13. ການວາງແຜນທາງຫລວງ 8

    ມາດຕາ 14. ການສຳຫລວດ ແລະ ການອອກແບບ ທາງຫລວງ 8

    ມາດຕາ 15. ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ 8

    ມາດຕາ 16. ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງ 8

  ພາກທີ III ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຂອບເຂດທາງຫລວງ 9

   ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ 9

    ມາດຕາ 17. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງຫລວງ 9

    ມາດຕາ18. ແຫລ່ງວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ 9

    ມາດຕາ 19. ການທົດແທນຄືນທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ 9

   ໝວດທີ 2 ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ 9

    ມາດຕາ 20. ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ 9

    ມາດຕາ 21. ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ 10

    ມາດຕາ 22. ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ 10

  ພາກທີ IV ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ 10

ມາດຕາ 23. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ 10
ມາດຕາ 24. ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທາງຫລວງ 10
ພາກທີ V ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ, ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ ແລະ ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ10
ໝວດທີ 1 ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ 10
ມາດຕາ 25. ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ 10
ມາດຕາ 26. ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ 11
ມາດຕາ 27. ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ 11
ໝວດທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຫລັກການດຳເນີນວິສາຫະກິດທາງຫລວງ 11
ມາດຕາ 28. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ 11
ມາດຕາ 29. ຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ 12
ພາກທີ VI ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ 12
ໝວດທີ 1 ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ 12
ມາດຕາ 30. ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ 12
ມາດຕາ 31. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ 12
ມາດຕາ 32. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ 13
ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ 13
ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ 13
ໝວດທີ 2 ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ 14
ມາດຕາ 35. ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ 14
ມາດຕາ 36. ອົງການກວດກາທາງຫລວງ 14
ມາດຕາ 37. ເນື້ອໃນກວດກາ 14
ມາດຕາ 38. ຮູບການກວດກາ 14
ພາກທີ VII ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ 15
ມາດຕາ 39. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ 15
ມາດຕາ 40. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ 15
ມາດຕາ 41. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ 15
ມາດຕາ 42. ມາດຕະການປັບໃໝ 15
ມາດຕາ 43. ມາດຕະການທາງອາຍາ 15
ມາດຕາ 44. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ 16
ພາກທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ 16
ມາດຕາ 45. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 16
ມາດຕາ 46. ຜົນສັກສິດ 16

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　ເລກທີ 04-99/ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ

- ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 09/ນຍ, ລົງວັນທີ 16/3/1999;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄ້ວາພິຈາລະນາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ໃນກອງປະຊຸມເທື່ອທີ່ 3 ສະໄໝສາມັນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IV, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 3 ເມສາ 1999.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

<u>**ມາດຕາ 1**</u>: ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງຢ່າງເປັນເອກະສັນ.

<u>**ມາດຕາ 2**</u>: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ.

ເລກທີ 12 ສປປ.

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ.

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53, ຂໍ້ 1 ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເທື່ອທີ່ 3 ສະໄໝສາມັນ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ IV ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ ສະບັບເລກທີ່ 04 -99 / ສພຊ ລົງວັນທີ່ 3 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ່ 06 / ຄປຈ ລົງວັນທີ່ 6 ເມສາ 1999.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ເມສາ 1999.

ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ.

ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 04/99/ສພຊ
ວັນທີ 3/4/1999

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ທາງຫລວງ

ພາກທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ໜ້າທີ່ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ

ກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍທາງຫລວງ ມີໜ້າທີ່ກຳນົດບັນດາຫລັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ ແລະການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ ລວມທັງຄວາມປອດໄພ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນການຈະລາຈອນໃນທຸກລະດູການ ລະຫວ່າງແຂວງຕ່າງໆ, ລະຫວ່າງຕົວເມືອງກັບຊົນນະບົດເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ ປະກອບສ່ວນສຳຄັນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຮັບໃຊ້ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສ້າງພື້ນຖານຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຊາດ ກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງທາງ

ທາງແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອຮັບໃຊ້ແກ່ການຈະລາຈອນ ລວມມີ: ໂຄງປະກອບຂອງທາງ, ສິ່ງປະ ກອບຂອງທາງ ແລະຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ.

ໂຄງປະກອບຂອງທາງ

ໂຄງປະກອບຂອງທາງລວມມີ: ໂຄງສ້າງຂອງທາງ, ຕະລິ່ງທາງ, ທໍ່ລະບາຍນ້ຳ, ຮ່ອງ ລະບາຍນ້ຳ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຂົວ, ອຸໂມງ, ທ່າຫຼຽບເຮືອບັກ, ເຮືອບັກ, ສະຖານທີ່ຈອດລົດ ແລະ ໂຄງສ້າງອື່ນໆ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ລຸ່ມແລະເທິງທາງ.

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງ

ສິ່ງປະກອບຂອງທາງລວມມີ: ເຄື່ອງໝາຍຈະລາຈອນ, ລະບົບໄຟອຳນາດ, ລະບົບໄຟແສງ ສະຫວ່າງ ແລະອື່ນໆ.

ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ

ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງ ແມ່ນຂອບເຂດພື້ນທີ່ສອງເບື້ອງຂອງທາງ ຊຶ່ງສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍກິດຈະການຂອງທາງ ຫລື ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ.

ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ

ກິດຈະການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຂອງທາງ ແມ່ນບັນດາກິດຈະການທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອແນໃສ່ ປ້ອງກັນອັນຕະລາຍໃນການຈະລາຈອນ, ການເຊາະເຈື່ອນ, ມົນລະພິດຈາກຄ້ວນ,ສີ, ແສງ, ສຽງ ດ້ວຍການປູກຕົ້ນໄມ້, ກໍ່ຝາກຳແພງ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາທາງຫລວງ

ລັດມີນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດລົງທຶນໃນ ການກໍ່ສ້າງ, ສ້ອມແປງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງດ້ວຍການຫລຸດຜ່ອນ ຫລື ຍົກເວັ້ນພາສີອາ ກອນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະ ໄຕປະຊາຊົນລາວ.

ເພື່ອຮັບປະກັນແກ່ການຈະລາຈອນໄດ້ທຸກລະດູການ ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນພັດ ທະນາທາງຫລວງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 4. ພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທາງຫລວງ

ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ນຳໃຊ້ທາງຫລວງລ້ວນແຕ່ມີພັນທະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ ສ້າງ, ການສ້ອມແປງ, ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງລວມທັງຄວາມປອດໄພ, ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍໃນການຈະລາຈອນ, ຄວາມສະອາດ, ຄວາມສວຍງາມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດຈະລາຈອນຢ່າງເຂັ້ມງວດເຊັ່ນ: ນ້ຳໜັກບັນທຸກ, ຄວາມໄວ ແລະອື່ນໆ.

ພາກທີ II ທາງຫລວງແລະການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ທາງຫລວງ

ມາດຕາ 5. ທາງຫລວງ

ທາງຫລວງ ແມ່ນລະບົບເສັ້ນທາງທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ, ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອ ສາທາລະນະປະໂຫຍດ ໃນການຈະລາຈອນ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງປະເທດ.

ທາງຫລວງຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວແບ່ງອອກເປັນ 6 ປະເພດ ຄື:

1. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ;

2.ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;

3. ທາງຫລວງເມືອງ;

4. ທາງເທດສະບານ;

5. ທາງຊົນນະບົດ;

6. ທາງສະເພາະ.

ມາດຕາ 6. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ

ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດ ແມ່ນທາງຍຸດທະສາດ ທີ່ຮັບໃຊ້ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ ແລະ ລະຫວ່າງຊາດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງແຕ່ນະຄອນຫລວງໄປຫາເທດສະບານຂອງແຂວງ ແລະເຂດພິເສດ;

2. ທາງໄປຫາຊາຍແດນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງປະເທດ;

3. ທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 7. ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ

ທາງຫລວງແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ ແມ່ນທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃນລະດັບແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງ ລະຫວ່າງແຂວງ ຫາ ແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ;

2. ທາງແຕ່ເທດສະບານແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ ໄປຫາເທດສະບານເມືອງ, ໄປຫາທ່າເຮືອ, ໄປຫາແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຂອງ ແຂວງ ຫລື ເຂດພິເສດ.

ມາດຕາ 8. ທາງຫລວງເມືອງ

ທາງຫລວງເມືອງ ແມ່ນທາງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເມືອງ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຕໍ່ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນລະດັບເມືອງ ຊຶ່ງປະກອບມີ:

1. ທາງລະຫວ່າງເມືອງຫາເມືອງ;

2. ທາງແຕ່ເທດສະບານເມືອງໄປຫາບ້ານ, ໄປຫາທ່າເຮືອ, ໄປຫາແຫລ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະຂອງເມືອງ.

ມາດຕາ 9. ທາງເທດສະບານ

ທາງເທດສະບານ ແມ່ນລະບົບເສັ້ນທາງທີ່ຮັບໃຊ້ການຈະລາຈອນ ຢູ່ໃນເທດສະບານ.

ມາດຕາ 10. ທາງຊົນນະບົດ

ທາງຊົນນະບົດ ແມ່ນເສັ້ນທາງທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງບ້ານ ກັບບ້ານ ແລະ ບ້ານໄປຫາສະຖານທີ່ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການຕ່າງໆຂອງບ້ານ.

ມາດຕາ 11. ທາງສະເພາະ

ທາງສະເພາະ ແມ່ນເສັ້ນທາງຮັບໃຊ້ສະເພາະໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການຂອງຂະແໜງການ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ເຂດປ່າສະຫງວນ.

ໝວດທີ 2 ກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 12. ກິດຈະການທາງຫລວງ

ກິດຈະການທາງຫລວງ ແມ່ນການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາວຽກງານກ່ຽວກັບທາງຫລວງຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການກວດກາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 13. ການວາງແຜນທາງຫລວງ

ການວາງແຜນທາງຫລວງ ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆເພື່ອວາງ ແຜນພັດທະນາທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 14. ການສຳຫລວດ ແລະ ການອອກແບບ ທາງຫລວງ

ການສຳຫລວດ ແມ່ນການລົງເກັບກຳສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຂໍ້ມູນລະອຽດເພື່ອສ້າງເປັນບົດວິພາກເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ ໂດຍມີການປະເມີນປະສິດທິຜົນເພື່ອກຽມໃຫ້ແກ່ການອອກແບບ.

ການອອກແບບທາງຫລວງ ແມ່ນການສ້າງແຜນຜັງລະອຽດ ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກບົນພື້ນຖານການວິໄຈຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຳຫລວດຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ແຜນແຕ້ມ, ການປະເມີນມູນຄ່າ ແລະ ການກຳນົດເວລາໃນການກໍ່ສ້າງ.

ມາດຕາ 15. ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ

ການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ ແມ່ນການປະຕິບັດວຽກງານກໍ່ສ້າງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຜູ້ດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເອກະສານອອກແບບ, ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 16. ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງ

ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ ແມ່ນການຕິດຕາມກວດກາດູແລ ສະພາບການຕ່າງໆ ຂອງທາງຫລວງເພື່ອບົວລະບັດຮັກສາເປັນປົກກະຕິເຊັ່ນ: ຕັດຫຍ້າ, ອະນາໄມໜ້າທາງ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ທໍ່, ຂົວ ແລະ ສິ່ງປະກອບຕ່າງໆຂອງທາງ.

ການສ້ອມແປງທາງ ແມ່ນການບຳລຸງຮັກສາ, ປົວແປງທາງທີ່ເປ່ເພໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບປົກກະຕິ ຕາມການອອກແບບຊຶ່ງລວມມີ: ການສ້ອມແປງປົກກະຕິ, ການສ້ອມແປງຕາມກຳນົດ ແລະ ການສ້ອມແປງສຸກເສີນ.

ພາກທີ III ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ຂອບເຂດທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 17. ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນທາງຫລວງ

ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ.

ມາດຕາ18. ແຫລ່ງວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ແຫລ່ງວັດສະດຸເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງເຊັ່ນ: ດິນ, ຫີນ, ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງທາງຊະນິດອື່ນໆຕາມບ່ອນທີ່ໄດ້ສຳຫລວດ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຈາກລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19. ການທົດແທນຄືນທີ່ດິນເພື່ອກິດຈະການທາງຫລວງ

ໃນການກໍ່ສ້າງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆ ຫາກມີຄວາມຈຳເປັນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົດແທນຄືນ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໝວດທີ 2 ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ

ມາດຕາ 20. ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ

ຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ ແມ່ນພື້ນທີ່ທາງທັງໝົດນັບທັງໜ້າທາງ, ບ່າທາງ, ທາງຄົນຍ່າງ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ຕະລິ່ງທາງ ແລະ ເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ.

ລວງກ້ວາງຂອງຂອບເຂດທາງຫລວງແຕ່ລະປະເພດມີດັ່ງນີ້:

1. ທາງຫລວງແຫ່ງຊາດກ້ວາງເບື້ອງລະ 25 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
2. ທາງຫລວງແຂວງກ້ວາງເບື້ອງລະ 15 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
3. ທາງຫລວງເມືອງກ້ວາງເບື້ອງລະ 10 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
4. ທາງຊົນນະບົດກ້ວາງເບື້ອງລະ 5 ແມັດ, ນັບແຕ່ໃຈກາງທາງອອກໄປ;
5. ທາງເທດສະບານໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຜນຜັງເມືອງ;
6. ທາງສະເພາະໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກສະເພາະຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທາງ.

ສ່ວນມາດຕະຖານເຕັກນິກຂອງທາງແຕ່ລະປະເພດ ແມ່ນກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ມາດຕາ 21. ຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ

ໃນຂອບເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງຫ້າມປຸກສ້າງກິດຈະການຕ່າງໆ, ໃນກໍລະນີຈຳເປັນຕ້ອງ ປຸກສ້າງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 22. ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ

ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ ແມ່ນເຂດທີ່ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງທາງຫລວງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ບ່າທາງ, ທາງຄົນຍ່າງ, ໄລຍະແນມເຫັນຂອງຈຸດເປີດກ້ວາງທາງໂຄ້ງແລະຈຸດທາງຄົບ, ບໍລິເວນຫົວຂົວ, ຫົວທໍ່, ຕະລິ່ງທາງ, ກຳແພງຕ້ານເຈື່ອນ, ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳ, ດອນກາງທາງ, ເຂດທາງມ້າລາຍ, ບ່ອນຈອດລົດເມ. ໃນເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ ຫ້າມດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ວາງສິ່ງກີດຂວາງຕ່າງໆ.

ພາກທີ IV ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 23. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ

ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການດຳເນີນກິດຈະການແລະການນຳໃຊ້ທາງຫລວງເຊັ່ນ: ຄ່າຂຶ້ນທະບຽນ, ຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າຜ່ານທາງ, ຄ່າຂ້າມບັກ, ຄ່າຜ່ານຂົວ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 24. ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທາງຫລວງ

ກະຊວງການເງິນສົມທົບກັບ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄ້ວາກ່ຽວກັບອັດຕາການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທາງຫລວງ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານຕົກລົງ.

ພາກທີ V ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ, ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ ແລະ ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ

ມາດຕາ 25. ການສ້າງຕັ້ງ ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ

ວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການກໍ່ສ້າງແລະສ້ອມແປງທາງຫລວງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງທາງຫລວງຕ້ອງມີ ເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນວິສະວະກອນ ຫລື ຕ້ອງມີນັກວິຊາການທີ່ມີຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງ ຫລວງ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 3 ປີ;

2. ຕ້ອງມີທຶນ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

3. ຕ້ອງມີພາຫະນະກົນຈັກຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຊຸດ;

4. ຕ້ອງມີນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງທາງ ແລະ ນາຍຊ່າງກົນຈັກ.

ມາດຕາ 26. ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ

ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງ ແມ່ນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອດຳເນີນກິດຈະການ ໃນການວາງແຜນ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການຕິດຕາມ, ການກວດກາການກໍ່ສ້າງ ແລະໃຫ້ການປຶກສາແກ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການກິດຈະການທາງຫລວງ.

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1.ເປັນວິສະວະກອນຂົວທາງທີ່ຊຳນານງານ ແລະ ມີຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳກ່ຽວກັບກິດຈະການ ທາງຫລວງ ແລະ ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 7 ປີ;

2. ມີນັກວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍ 5 ປີ;

3. ມີທຶນ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

4. ມີສຳນັກງານ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື, ພາຫະນະຮັບໃຊ້ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 27. ສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການທາງຫລວງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ລັດອະນຸຍາດໃຫ້ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມວິສະວະກຳທາງຫລວງຂຶ້ນຕາມລະບຽບຂອງກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງວາງອອກ.

ໝວດທີ 2 ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຫລັກການດຳເນີນວິສາຫະກິດທາງຫລວງ

ມາດຕາ 28. ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ

ການສ້າງຕັ້ງ, ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ.

ສຳລັບການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ຢູ່ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 29. ຫລັກການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ

ການດຳເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຕາມຫລັກການຕົ້ນຕໍຄື:

1. ຕ້ອງມີການຄັດເລືອກບໍລິສັດ;
2. ຕ້ອງມີການປະມູນ;
3. ຕ້ອງມີການສົມທຽບລາຄາ;
4. ຕ້ອງມີການມອບເໝົາ;
5. ຕ້ອງມີເຈົ້າຂອງໂຄງການ;
6. ຕ້ອງມີວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາ;
7. ຕ້ອງມີການກວດກາ;
8. ຕ້ອງມີການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບການກໍ່ສ້າງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຮັບເໝົາຕໍ່ຊ່ວງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງໂຄງການ.

ພາກທີ VI ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ໝວດທີ 1 ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ

ມາດຕາ 30. ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ;
2. ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດ;
3. ຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ;
4. ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ.

ມາດຕາ 31. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ

ກະຊວງ ຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນໄລຍະຍາວ, ແຜນໄລຍະກາງ ແລະ ແຜນໄລຍະສັ້ນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຕາໜ່າງທາງຫລວງ;
2. ວາງລະບຽບໃນການຈັດຕັ້ງ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການ ກວດກາ, ການວາງແຜນການ, ການສຳຫລວດ, ການອອກແບບ, ການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ ແລະ ການນຳໃຊ້ທາງຫລວງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ວາງກຳນົດໝາຍມາດຕະຖານ-ເຕັກນິກ ຂອງທາງຫລວງປະເພດຕ່າງໆ;.

4. ຄົ້ນຄ້ວານະໂຍບາຍ ແລະ ອັດຕາຄ່າການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;

5. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິທາງຫລວງ;

6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນໃນການພັດທະນາລະບົບທາງຫລວງ;

7. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 32. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ

ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຕາໜ່າງທາງຫລວງ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

2. ອອກໃບອະນຸຍາດ, ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດກໍ່ສ້າງ ແລະ ວິສາຫະກິດທີ່ປຶກສາທາງຫລວງທີ່ປະຈຳຢູ່ແຂວງຂອງຕົນ;

3. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບກິດຈະການທາງຫລວງທີ່ກະຊວງຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການ ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານ

ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳເມືອງ ຫລື ເທດສະບານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມວຽກງານການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງຫລວງຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

2. ຄຸ້ມຄອງທາງຫລວງຢູ່ພາຍໃນຂອບເຂດເມືອງ ຫລື ເທດສະບານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

3. ຄຸ້ມຄອງສະຖິຕິພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບທາງຫລວງ ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ພະແນກຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

4. ປະຕິບັດ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ພະແນກຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງ ປະຈຳແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະ ເຂດພິເສດມອບໃຫ້.

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ

ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງພ້ອມທັງລາຍງານ ສະພາບທາງຫລວງຢູ່ໃນ ເຂດບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບໃຫ້ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງເມືອງ ຫລື ເທດສະບານຊາບຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

2. ປຸກລະດົມປະຊາຊົນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສ້ອມແປງທາງ ຫລວງໃນ ເຂດບ້ານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;

3. ປະສານສົມທົບກັບບ້ານໃກ້ຄຽງແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປັກຮັກສາທາງຫລວງ;

4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ຫ້ອງການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງປະຈໍາເມືອງຫລືເທດສະບານມອບໃຫ້.

ໝວດທີ 2 ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ມາດຕາ 35. ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງ ແມ່ນການກວດກາຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທາງຫລວງ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກໍ່ສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ລະບົບເຕັກນິກ ແລະ ມູນຄ່າຂອງກິດຈະການທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 36. ອົງການກວດກາທາງຫລວງ

ອົງການກວດກາທາງຫລວງ ແມ່ນອົງການທີ່ມີໜ້າທີ່ກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ກວດກາດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ ແລະ ກໍ່ສ້າງຈັດຕັ້ງຄະນະກໍາມະການກວດກາທາງຫລວງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 37. ເນື້ອໃນກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການວາງແຜນ, ການສໍາຫລວດ, ການອອກແບບ ແລະການກໍ່ສ້າງ;

2. ກວດກາມາດຕະຖານ ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ໃນການດໍາເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ;

3. ກວດກາການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໃນການດໍາເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ;

4. ກວດກາການປະຕິບັດມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະການເງິນຂອງກິດຈະການທາງຫລວງ;

5. ກວດກາການປະມູນ, ສັນຍາ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາກິດຈະການທາງຫລວງ;

6. ກວດກາການນໍາໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການ ສ້ອມແປງທາງຫລວງ.

ມາດຕາ 38. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາກິດຈະການທາງຫລວງມີ 3 ຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ;

2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;

3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ພາກທີ VII ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 39. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການປະຕິບັດກິດຈະການທາງຫລວງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ມີຄຸນນະພາບສູງ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຂອງທາງຫລວງໄດ້ດີ, ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 40. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດຂໍ້ບັນຍັດໃດໜຶ່ງຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ສາທາລະນະ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບສິນ, ສຸຂະພາບ ຫລື ຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາແລ້ວແຕ່ກໍລະນີໜັກ ຫລື ເບົາ ລວມທັງໃຊ້ຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 41. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ໃນສະຖານເບົາເຊັ່ນ: ການລະເມີດລະບຽບການດໍາເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການລະເມີດລະບຽບການ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນໍາໃຊ້ທາງຫລວງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຊັບສິນຂອງສາທາລະນະ ຫລື ຂອງບຸກຄົນ ທີ່ບໍ່ເປັນຜົນສະທ້ອນຢ່າງຮ້າຍແຮງຈະຖືກສຶກສາ ອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 42. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງຫາກລະເມີດຂໍ້ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ເຊັ່ນ: ລະເມີດຫລັກການດໍາເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການນໍາໃຊ້, ການຍົກຍ້າຍສິ່ງປະກອບຂອງທາງ, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ໂຄງປະກອບ, ເຂດປອດໄພ ແລະ ເຂດສະຫງວນຂອງທາງຫລວງ; ລະເມີດລະບຽບການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດ, ລະເມີດຫລັກການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ຊັບສິນຂອງສາທາລະນະ ຫລື ຂອງບຸກຄົນຈະຖືກ ປັບໃໝ ແລະໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 43. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດຫາກລະເມີດຂໍ້ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ເຊັ່ນ: ລະເມີດຢ່າງຮ້າຍແຮງຕໍ່ຫລັກການດໍາເນີນກິດຈະການທາງຫລວງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການສ້ອມແປງ, ການນໍາໃຊ້; ທໍາລາຍສິ່ງປະກອບ, ໂຄງປະກອບ, ຂອບເຂດສະຫງວນ, ເຂດປອດໄພຂອງທາງຫລວງ; ປອມແປງ

ເອກະສານການຂຶ້ນທະບຽນແລະດຳເນີນທຸລະກິດ, ລະເມີດຫລັກການກໍ່ສ້າງ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍແກ່ສາທາລະນະ, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ຫລື ຊັບສິນຂອງຜູ້ອື່ນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຈະຖືກດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນ ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 44. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕາ 42 ແລະ ມາດຕາ43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມຕື່ມອີກເຊັ່ນ: ຖືກງົດການດຳເນີນກິດຈະການ ຫລື ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ.

ພາກທີ VIII ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 45. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 46. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫລັງ 90 ວັນ ນັບແຕ່ມື້ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 3 ເມສາ 1999
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໝານ ວິຍະເກດ